

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/22/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323011200
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323011200.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2024 v Trnave, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 01.12.2023 sp. zn. 14T/79/2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Trestného poriadku obžalovanému

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX,t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov od 22.06.2023,

ukladá

Podľa § 172 ods.6 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods.2, ods.3, §41 ods.2 a § 42 ods.1 Trestného zákona per analogiam § 39 ods.2 písm.d), ods.4 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (rokov) a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods.4 Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona zrušuje rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 22.09.2023, sp.zn.5T/32/2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.02.2024, sp.zn.162/2023, vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že obžalovaný A. B. si od presne nezisteného mesiaca roku 2022 až do dňa 22.06.2023, od doposiaľ nezistených osôb, nezisteným spôsobom a na bližšie nezistených miestach, neoprávnene zadovážal metamfetamín a rastlinu z rodu konope (s účinnou látkou tetrahydrokanabinol), a následne u seba, na miestach kde sa všade zdržiaval, a na adrese svojho trvalého pobytu v obci D. XXX, okres C., najmä v priestoroch rodinného domu, bez povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, neoprávnene prechovával za účelom ďalšej distribúcie, ako aj užívania, nezistené množstvo psychotropných a omamných látok a to metamfetamín a rastlinu z rodu konope (s účinnou látkou tetrahydrokanabinol), ktoré ďalej v nepravidelných intervaloch opakovane predával na adrese D. E. XXX,

a na doposiaľ nestotožnených miestach aj v meste C., a to minimálne osobám F. B., nezisteného obdobia metamfetamín za sumu 10 Eur za jednu dávku, najviac za 50 až 60 Eur, G. H., po dobu jedného roka metamfetamín za sumu 50 Eur za kubík a rastlinu z rodu konope za sumu 10 Eur za gram, I. J., po dobu približne pol roka metamfetamín a rastlinu z rodu konope za sumu približne 20 Eur, F. J., po dobu jeden a pol roka metamfetamín za sumu 10 Eur za čiaru a rastlinu z rodu konope za sumu 10 Eur za gram, G. J., po dobu jedného roka metamfetamín za sumu 20 až 30 Eur a rastlinu z rodu konope za sumu 20 Eur za 2 gramy, K. L. metamfetamín tri až päťkrát za sumu 20 Eur, G. M., po dobu dvoch rokov metamfetamín za sumu 10 Eur za jednu dávku, a rastlinu z rodu konope za sumu 10 Eur za jednu dávku, a opakovane bezodplatne poskytoval H. N. narodenej XX.XX.XXXX a G. M., najčastejšie zabalené v alobale, pričom dňa 22.06.2023 v čase o 16.38 h prechovával u seba v čiernej taške a na parkovisku v Šali v osobnom motorovom vozidle, značky Škoda Octavia, evidenčného čísla O. XXX P., bielej farby, ako aj v priestoroch rodinného domu v obci D. XXX: - 1 ks zatavenú plastovú injekčnú striekačku značky B/BRAUN Injekt, uzatvorenú zeleným piestom, s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 145 mg s priemernou koncentráciou 64,4 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu, (metylsulfonyl-metán, MSM), obsahujúce 93 mg absolútneho metamfetamínu, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť minimálne 2 obvykle jednorazové dávky,

- 1 ks zatavenú plastovú injekčnú striekačku značky B/BRAUN Injekt, uzatvorenú zeleným piestom, s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 1103 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť dimetylsulfónu, (metylsulfonylmetán, MSM), s prímiesou metamfetamínu s priemernou koncentráciou 0,6 % hmotnostných metamfetamínu, pričom z dôvodu nízkej koncentrácie účinnej látky metamfetamín, nemožno určiť počet obvykle jednorazových dávok,
- 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 815 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť dimetylsulfónu, (metylsulfonylmetán, MSM), s prímiesou metamfetamínu s priemernou koncentráciou 1,3 % hmotnostných metamfetamínu, pričom z dôvodu nízkej koncentrácie účinnej látky metamfetamín, nemožno určiť počet obvykle jednorazových dávok, - časť potrhanej cigaretovej krabičky, v ktorej bol zabalený sušený rastlinný materiál zeleno-hnedej farby s hmotnosťou 119 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť hexahydrokanabinolu (HHC), kanabidiolu (CBD) a stôp tetrahydro-kanabinolu (THC), ktorý rastlinný materiál vzhľadom na nízky (stopový) obsah THC, nie je možné prepočítať na jednotlivé dávky, spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku človeka,
- 1 ks balenie „ROYAL QUEEN SEEDS Premium Feminized Cannabis Seeds O. G. Kush - rastlinné semená 10 ks, ktoré nie sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené medzi omamné a psychotropné látky,
- 1 ks biela plastová trubička s červenými srdiečkami a nápismi „LOVE“ a 1 ks sklenená rozbitá fajka „Remo“, v ktorých bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, ktoré stopové množstvo nepostačuje na prípravu obvykle jednorazovej dávky,
- 1 ks kovová fajka a 1 ks ružová plastová krabička, v ktorej sa nachádzal kovový nadstavec so sitkom, pričom v predloženej plastovej krabičke bola zistená prítomnosť stôp tetrahydrokanabinolu (THC), ktoré stopové množstvo nepostačuje na prípravu obvykle jednorazovej dávky,
- 1 ks transparentná plastová nádoba (dóza) so zeleným uzáverom znečistená zvyškami rastlinného materiálu, v ktorej bola zistená prítomnosť stôp 2 tetrahydrokanabinolu (THC) a stôp metamfetamínu, ktoré stopové množstvo nepostačuje na prípravu obvykle jednorazovej dávky,
- 1 ks poskladaný alobal, v ktorom bol zabalený sušený rastlinný materiál zeleno-hnedej farby s hmotnosťou 169 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť hexahydrokanabinolu (HHC), kanabidiolu (CBD) a stôp tetrahydrokanabinolu (THC), ktorý rastlinný materiál vzhľadom na nízky (stopový) obsah THC, nie je možné prepočítať na jednotlivé dávky, spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku človeka,
- 1 ks digitálna váha, na ktorej bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, ktoré stopové množstvo nepostačuje na prípravu obvykle jednorazovej dávky,
- 1 ks prázdna zatavená plastová injekčná striekačka, uzatvorená modrým piestom, v ktorej bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, ktoré stopové množstvo nepostačuje na prípravu obvykle jednorazovej dávky,
- 1 ks znečistená očadená sklenená fajka značky Remo, v ktorej bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, ktoré stopové množstvo nepostačuje na prípravu obvykle jednorazovej dávky,
- 1 ks znečistený očadený sklenený zaváraninový pohár obalený vo vrchnej časti alobalom s perforovanou dierou a vloženou oranžovou gumovou hadičkou, v ktorom bola zistená prítomnosť stôp tetrahydrokanabinolu, ktoré stopové množstvo nepostačuje na prípravu obvykle jednorazovej dávky, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, zaradený do II. skupiny psychotropných látok, rastlina rodu

Cannabis(konope) je zaradená v I. skupine omamných látok, a jej účinná zložka – tetrahydrokanabinol (THC) do I. skupiny psychotropných látok.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému („citácia“) podľa § 172 odsek 6 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona a § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona trest prepadnutia veci, a to:

- 1 ks mobilný telefón značky Redmi 9 modrej farby, IMEI 1: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI 2: XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou XXXXXXXXXXXXXXXX.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona ochranné protitoxikomanické a protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný (č. I. 442 spisu).

Prokurátor okresnej prokuratúry prítomný na hlavnom pojednávaní si ponechal lehotu na podanie odvolania (č.I.431 spisu). Písomným podaním zo dňa 01.12.2023 (č.I.440 spisu) oznámil, že sa vzdáva práva na podanie odvolania.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie (č.I. 464-468 spisu), v ktorom uviedol, že jeho odvolanie smeruje voči všetkým jeho výrokom voči ktorým to zákon pripúšťa ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, nakoľko toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok sudu je nesprávny aj v kontexte s prijatým návrhom Okresného súdu Bratislava IV (v súčasnosti Mestský súd Bratislava I) na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade ustanovenia § 172 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 v časti „...na desať až pätnásť rokov...“ s Ústavou Slovenskej republiky, Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Chartou základných práv Európskej únie, Ústavným sudom Slovenskej republiky na ďalšie konania pre posúdenie nesúlady uvedeného zákonného ustanovenia v jeho príslušnej časti majúci na zreteli, že ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ, keď nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu a pozbaviť slobody nemožno inak ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu podané odvolanie odôvodnil osobitným písomným podaním na č. I.464-468 spisu, v ktorom uviedol (skrátene) a vysvetlil dôvody, ktoré ho priviedli k drogám. Z jeho dvoch výpovedí nie je tak dôležité ani to, že psychicky on, ale najmä jeho dve dcéry zle znášali rozchod s jeho partnerkou po 22 rokoch spoluzitia a výchovy ich dvoch dcér, ale to prečo, načo a pre koho drogy kupoval. Užívanie drog mu pomáhalo ľahšie prekonať rozchod po dvoch dekádach trvajúceho partnerského spoluzitia, ktorý veľmi zle znášal, ale najmä to, že tento rozchod psychicky horšie ako on, znášali jeho dve dcéry, ktoré sa preto veľmi trápili. Uviedol, že drogy najprv užíval iba on, no potom prišiel kamarát, ktorý sa ho opýtal či náhodou nemá drogy a ak mal, tak sa s ním podelil. Drogy nevyrábal, kupoval ich pre vlastnú potrebu, zadovažoval si ich za svoje peniaze. Pracoval, zarábal cca 1.000 € mesačne. Kúpené drogy nijako neupravoval, teda neriedil ich, ktoré by tak potom predával za účelom zisku. Argumentoval tým, že drogy nepredával komerčne, nezarábal na tom, to znamená, že je vylúčené aj tvrdenie prokuratúry či súdu, že predajom drog si finančne prílejšoval. Za celé obdobie užívania drog, čo trvalo, cca jeden rok, z jeho správania a konania vyplýva, že dílerom drog nikdy nebol. Drogy, ktoré predával, si kupoval pre vlastnú potrebu, no žiaľ pri jeho prostorekosti sa s nimi delil so svojimi „kamarátmi“, ktorí v zaujme vyhnutia sa trestnému stíhaniu s veľkou vďačnosťou o ňom pred vyšetrovateľom vyjadrovali ako o predajcovi – dílerovi drog, bez toho, aby sa vyšetrovateľ vylúčeného vyššie uvádzaných skutočností totižto nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Drogy, ktoré predával, tak len za toľko, za koľko ich kúpil, bez akéhokoľvek zisku, inak by už išlo o rozdávanie či obdarovávanie, no súdom mu bol uložený trest, aj keď mu bol znížený pod dolnú hranicu, akoby sa jednalo o dílera drog, ktorý sa ich predaju venoval preto, aby získal majetok, zarábal si tak na živobytie alebo aby si k svojmu príjmu aspoň finančne prílejšil. Podľa jeho názoru súd tieto skutočnosti nezohľadnil, čo aj výslovne uvádza,

keď nezistil podmienky na aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. V konaní bolo preukázané, že ani obhliadkou rodinného domu a príľahlých pozemkov, neboli nájdené nie len že žiadne drogy, ale ani žiaden hodnotný majetok, šperky alebo peniaze, prípadne že by mal pred domom odstavené drahé auto. Naopak, má dlhy, jeden z prečerpaného povoleného debetu v I. J. G. a druhý ako pôžičku v Q. J., G., ktoré každý mesiac splácal vo výške 80 eur, keďže tieto spolu predstavovali hodnotu niekoľko tisíc eur. Mal za to, že pri takom rozsahu dilerstva drog, ako sa mu kladie za vinu, by si dokázal uhradiť aspoň svoje záväzky voči bankám, ktoré ani neboli neprimerane vysoké.

Ďalej argumentoval tým, že hoci ho nemožno pokladať za dílera drog, pod ktorým pojmom si treba predstaviť osobu zaoberajúcu sa takouto protiprávnou činnosťou za účelom dosiahnutia zisku, pretože v jeho prípade išlo o drogy, ktoré si kúpil pre vlastnú potrebu, no je pravda, že ich „posunul“ za cenu za akú ich kúpil ďalším osobám, a tak je súdený a bol odsúdený ako skutočný díler, aj napriek tomu, že mu bol tento trest mimoriadne znížený. Dôvodil, že v celom konaní sa vôbec nezohľadnili špecifická posudzovaného prípadu a celé konanie je proti nemu vedené ako proti dílerovi. Jeho odsúdenie ako jednoduchého človeka, ktorý z delenia sa s drogami ním zadováženými pre vlastnú spotrebu nič nemal, aj keď to nerobil bezplatne (drogy nerozdával), je dôvod, prečo predaj drog v danom regióne stále prekvitá a vždy prekvital, teda nie preto, že OČTK vrátane súdov práve jeho konanie nesprávne posúdili a ak by ho súd neodsúdil, drogy by sa v danom regióne neprestali predávať, ale preto, lebo nie len že nevyužili možnosť dostať sa ku skutočným dílerom drog, ale odsúdením človeka, ktorý si drogy kupoval pre vlastnú potrebu, ktoré si nedelil so svojimi kamarátmi, upozornili skutočných dílerov, aby boli vo svojom konaní obozretnejší. Okrem toho, bol to on, ktorý naviedol vyšetrovateľov ku skutočnému jednému z dílerov drog, od ktorého drogy kupoval aj on informoval ich kde tento díler drogy- marihuanu pestuje v akom množstve, kde drogy ukrýva, z čoho nemal aspoň ďalšiu poľahčujúcu okolnosť pri vymieraní výšky trestu, ak nie inú väčšiu výhodu, pretože tento skutočný díler žil a drogy predával/predával (od 07/2023 je vo väzbe) v tej istej obci, v ktorej býval a žil on a jeho rodina, čo bol dôvod, prečo žiadal vyšetrovateľa, aby vo vyšetrovacom spise tohto skutočného dílera drog nebolo jeho meno uvedené. Báľ sa o svoju rodinu, aby im neublížil. Aj na uvedenú skutočnosť poukázal a žiadal, aby bol v konaní vypočutý aj tento díler drog G. B., aj z dôvodov preukázania pre vec iných právne významných skutočností v prípade, ak nebude vec vrátená do prípravného konania, čo navrhoval.

Nestotožnil sa s názorom súdu, že uloženie ešte nižšieho trestu ako mu súd vymeral, by vzhľadom k závažnosti trestnej činnosti dôsledne nenaplnilo účel ukladaného trestu ako represiu voči nemu, ale by to nenaplnilo ani prevenčnú funkciu vo vzťahu k spoločnosti, najmä ak podľa súdu neboli dané žiadne výnimočné okolnosti prípadu a neodôvodňovali to ani osobné pomery páchatel'a. Dal súdu za pravdu, že drogové trestné činy patria medzi tie najzávažnejšie, a je potrebné spoločnosť chrániť pred páchatel'mi týchto trestných činov. V posudzovanom prípade sa však jeho osoba v minulosti nebola trestne stíhaná, a poukazovať až na jeho 7 priestupkov, z toho z oblasti proti bezpečnosti plynulosti cestnej premávky a jeden z oblasti občianskeho spolunažívania a dávať ich do kontextu s trestným činom, ktorý sa mu kladie za vinu a pokladať ich za prekážky potvrdenia mimoriadnych pomerov, nemožno preto pokladať za správne. Toto dokonca uviedol aj samotný súd na pojednávaní, keď konštatoval, že na priestupky z oblasti cestnej premávky by prihliadať nemusel, no nemôže nebrať do úvahy priestupok z oblasti občianskeho spolunažívania. Súď ale neuvádza nič konkrétne, prečo by na tento priestupok nemohol prihliadnuť, ktoré závažné skutočnosti z tohto priestupku ho ovplyvnili pri hodnotení jeho osoby, a preto bez ďalšieho súd nemal priestupky brať do úvahy pri hodnotení jeho osoby. Mal za to, že charakter jeho osoby bolo možné si vytvoriť nie len z jeho hodnotenia či už obce, alebo ústavu na výkon väzby, ale aj z jeho správania sa pri samotnom poskytovaní drog jednotlivým osobám, ktorým drogy nepredával za účelom obohatenia sa, ale preto, že jednoducho svojich kamarátov, záujemcov o drogy nedokázal odmietnuť, pričom opätovne poukázal na svoje výpovede z prípravného konania. Okrem toho súď zistil aj to, že riadne pracoval v spoločnosti RENAD-STAV s.r.o. od 01.12.2016 do jeho zadržania 22.06.2023, permanentne celých šesť a pol roka. Nepotreboval si zarábať peniaze predajom drog, nakoľko je pracovitý človek, riadne zamestnaný, s príjmom cca 1.000 € mesačne, takže mal dosť peňazí, aby si od dílerov kúpil aj viac dávok, s ktorými sa potom mohol podeliť. Mal za to, že rozpisovať jeho evidenciu na úrade práce už od roku 1998 je pre predmetné konania právne irelevantné a nie je mu známe, prečo súď uvádza tento rozpis až 25 rokov dozadu, ak trestná činnosť, ktorá je mu kladená za vinu sa týka obdobia od nezisteného času roku 2022 do jeho zadržania 22.06.2023.

Dal do pozornosti, že OČTK stačilo jeho vyhlásenie, že drogy prechovával, a ako ich kupoval, tak ich aj predával, bez riedenia, podelil sa o ne. OČTK vôbec nevedelo, že im neposkytol žiadne informácie

k tomu, ako sa dostal k drogám, od koho ich kupoval. Prvotná výpoveď svedka F. B. z 19.04.2023 tak bola potvrdená výpoveďou samotného páchatel'a – jeho. K svedkovi F. B. uviedol, že ako narkoman si drogy zadovážoval najmä od H. N., no po tom ako si ich raz kúpil od neho, chcel ich už kupovať iba od neho a spolu so svojim strýkom G. B., avšak s ním sa už odmietal kontaktovať a predávať im drogy, dokonca, ako to uviedol svedok F. B., prerušil s ním aj telefonický kontakt. Jeho dve výpovede dokazujú, že nehovoril pravdu, no OČTK ani OP sa jeho výpoveďou bližšie nezaoberali. Svedok F. B. nemal príjem, istý čas bol bezdomovcom, nemal kde bývať, no pred vyšetrovateľom tvrdil, že od neho, s ktorým sa dostal do konfliktu, a výslovne mu oznámil, že ho udá z páchania trestnej činnosti predaja drog, mal drogy kupovať týždenne až za viac ako 200 €, hoci tvrdil, že v čase, keď od neho drogy kupoval mal príjem práve uvádzaných 200 € týždenne. Žiadal vyšetrovateľku, aby preverili solventnosť, príjem tohto svedka v období, v ktorom mal od neho brať drogy, hoci len dopytom do sociálnej poisťovne. Nestalo sa tak. Súd sa k výpoveďiam svedkov nevyjadruje, do výrokovvej časti preberá skutkovú vetu obžaloby, z ktorej vyplýva, že OČTK nemajú vedomosť ako dlho tento svedok od neho drogy bral, odhliadnuc od toho, že svedok klamal, že drogy brával od neho a zistenie približného obdobia možno len dedukovať z jeho výpovede, čo mohlo byť cca tri mesiace, hoci to odmieta a zotrváva na tom, že drogu mu predal iba raz. Do pozornosti dal aj výpoveď svedka G. M., inak tiež až 8 ročného narkomana, ktorý hoci tvrdí, že od neho pervitín kupoval cca dva roky, jeho druhá výpoveď to vylučuje. Svedok M. ale žiadne drogy od neho nikdy nekupoval ale naopak, bol to on, ktorý drogy ponúkal, či za peniaze, alebo len tak, to sa z jeho výpovedi zistiť nedá. Totižto, svedok M. si pervitín zabezpečoval presne od toho istého dílera, od ktorého ho kupoval aj on. Svedok M. za drogy ale neplatil, čo mu len vyhovovalo, pretože v rozhodnom období nemal peniaze, zrejme nepracoval aj keď tvrdí opak. Drogy od tohto dílera, G. B., dostával za prácu, ktorú pre neho vykonával. Na jeho požiadanie a za jeho peniaze kúpil M. drogy od B. aj pre neho, ale len pre jeho vlastnú potrebu, pretože svedok chodil ku B. pomerne často (napr. rúbať drevo, alebo betónovať a pod.). To, že M. dostával drogy od B. za prácu, uviedol vo svojej druhej výpovedi a to výslovne tak, že drogy od neho nemal dôvod kupovať, ak ich dostával od B. zadarmo a to celý polrok pred vzatím B. do väzby. Pre B. pracoval aj on, robil spolu s M., čo tento svedok potvrdil, avšak cca rok pred jeho vzatím do väzby už pre neho nerobil pre vzájomné nezhody. Ak M. dostával za prácu pre B. od neho drogy bezodplatne, potom to muselo trvať dlhšie ako ním uvádzaný čas jedného polroka. Ak on prestal pre B. robiť cca rok pred vzatím ho do väzby, potom obdobie, počas ktorého dostával M. drogy od B. zadarmo, muselo trvať viac ako rok, čo je obdobie spred júna 2022. Ak svedok M. od B. dostával drogy minimálne rok a viac bezodplatne, potom tento svedok klame ak tvrdí, že od neho kupoval drogy cca dva roky, najmä, ak tiež uviedol, že začal pervitín predávať až po tom, ako si zlomil nohu, k čomu došlo aj vo februári 2022, sadru z nej mu zložili v máji 2022. Je však málo pravdepodobné, že by si drogy zabezpečoval so zlomenou nohou. Pri záverečnom preštudovaní spisu navrhol vykonať konfrontáciu medzi týmito svedkami a ním. Vyšetrovateľka tento návrh hneď neodmietla, avšak sa tak stalo bez toho, aby som bol o tom informovaný, nakoľko krátko po preštudovaní spisu bola podaná obžaloba. Porovnaním výpovede svedka M. si možno všimnúť viacero rozporuplnosti, preto je nutné sa s nimi oboznámiť. Len v stručnosti uviedol, že tento svedok v jednej výpovedi tvrdí, že pervitín od neho nekupoval, bol zlej kvality, iba marihuanu, následne, po upozornení na nezrovnalosť jeho výpovede, teda z podnetu, tvrdí opak, kupoval si ho len na víkend, ale len ak bol dobrý, inde uvádza, že si kupoval stále a po odskúšaní jeho kvality, ak bol dobrý, vrátil sa po ďalšiu dávku, inde tvrdí, že ho vyskúšal už u neho. Tieto nezrovnalosti mala vyvrátiť buď navrhovaná konfrontácia, alebo jeho ďalší výsluch, najmä to, že M. od neho drogy skutočne kupoval. OČTK mu ale neumožnili riadne sa brániť, ak odmietli jeho konfrontáciu s M., ktorý očividne klamal, čím porušili jeho právo na riadnu obhajobu, najmä ak sa tento svedok vyjadril, že ak nemal drogy ponúkal mu ich on G. M.. G. M. sa tak pred vyšetrovateľom priznal k predaju, zadováženiu drog jemu, teda k spáchaniu zločinu, no nikdy nebol za to trestne stíhaný a hoci od neho nikdy žiadnu drogu nekúpil, aj keď on tvrdí opak, jeho druhá výpoveď vylučuje zabezpečovanie si drog od neho v trvaní cca dvoch rokov, ako to uviedol vo svojej prvej výpovedi. Nie je preto vôbec vylúčené, že svedok sa svojimi výpoveďami snaží zakryť vlastnú trestnú činnosť a aj keď tvrdí, že s ním nie je v žiadnom konflikte, je nepochybné, že svedok nevykovedá pravdivo. Nakoľko pri druhej výpovedi M. sa zistilo, že si nedokáže udržať prácu, resp. je fluktuantom, navrhoval zistiť, či v rozhodujúcom období bol zamestnaný a mal príjem na kúpu drog, pretože podľa jeho výpovedi, mesačne mal minúť až cca 400 eur a viac. OČTK nevykonali ani tento dôkaz.

Zotrval aj na tom, že nikdy žiadne drogy nepredal ani K. L., aj keď on uviedol, že to bolo len 3 až 5-krát. Vo svojom vyjadrení k prepusteniu z väzby uviedol, že zatavená striekačka, ktorú polícia v deň jeho zadržania našla v aute šoférovanom R., patrila svedkovi L., ktorý ju doniesol, aby ju on predal a preto ho aj doviezol do C.. On si túto striekačku od L. zobral, a miesto neho ju chcel aj predať a tak sa z predaja

usvedčil on, hoci dílerom tejto striekačky s drogou, bol L.. Zo znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2023/8014 z 07.09.2023 sa k striekačke nájdenej v aute šoférovanom R. uvádza, že sa na nej našli dve DNA stopy. Jedna patrila jemu, a druhá nebola priradená nikomu. Druhá nepriradená DNA stopa mohla patriť iba L., lebo tento ju zabezpečil, odovzdal mu ju, aby ju predal. Navrhol, aby súd nariadil odber DNA vzorky svedka L. na preukázanie toho, že druhá DNA stopa patrí L.. Ani súd, ani OČTK sa týmto návrhom nezaoberali, hoci sa jedná o dôležitý dôkaz, ktorý mohol vyvrátiť, že zatavená striekačka z auta Škoda Octávia, patrí v skutočnosti L. a on bol len ním zneužitý na jej predaj. Aj odopretím vykonania tohto dôkazu bolo odopreté jeho právo na riadnu súdnu ochranu a spravodlivé rozhodnutie, prípadne na jeho obhajobu, čím bolo porušené jeho základné právo, garantované mu ústavou. V súvislosti s výpoveďou tohto svedka dal súdu do pozornosti aj jeho vyjadrenie o tom, že nevie za akú cenu drogy predával, ceny ktoré uviedol boli ceny, za ktoré sa v danom čase a mieste drogy v danom regióne predávali, nakoľko tiež uviedol, že drogy si kupoval od iných dílerov, ku ktorým zvykol niekedy odvieť iných záujemcov o kúpu drogy. Uvedené len dokazuje, že L. drogy od neho vôbec nekupoval. Taktiež aj jeho vyjadrenie, že sa nevie vyjadriť ku kvalite drog, ktoré si mal od neho zadovážiť dokazuje, že od obžalovaného drogy v skutočnosti nebral. Ani týmito protirečivými vyjadreniami sa OČTK vôbec nezaoberali a nepokladali za potrebné ďalším výsluchom L. rozporuplnosti vyvrátiť. Odvolaciemu súdu dal do pozornosti, že bezprostredne po vznesení obvinenia boli ako svedkovia vypočutí G. H., I. J., F. J. a G. J.. Aj keď bol dodržaný zákon a pri ich vypočutí bola aj súdom ustanovená obhajkyňa, ich výsluch len kopíroval ich predchádzajúce výpovede, bez kladenia im na vec sa vzťahujúcich otázok. Uvedené je nepochybne dôsledkom toho, že jeho obhajkyňa nemala dostatok času na oboznámenie sa s trestnou vecou. Ostatní svedkovia, F. B., L. a M., tiež jeho usvedčujúci, okrem ďalších osôb, už boli vypočutí s časovým odstupom od vznesenia obvinenia, no tieto ich druhé výpovede v mnohom rozporovali prvé, odlišovali sa od nich a vyšlo z nich najavo, že od neho drogy nekupovali v takom rozsahu aký uviedli pri ich prvom výsluchu, že drogy nekupovali alebo nemohli kupovať až v takom časovom rozsahu ako to uvádzali, že pervitín nebol dobrej kvality, neobsahoval dostatok účinnej látky spôsobiljej ovplyvniť ich psychiku, a vznikli pochybnosti o ich prijímaní, keď pri nimi uvádzanom rozsahu by ich prípadný zárobok na kúpu drog nepostačoval. Nepochybne, druhé výpovede svedkov s primeraným odstupom času po vznesení obvinenia, poskytli obhajcovi dôslednejšiu prípravu na ich výsluch, preto žiadal o opätovný výsluch všetkých tých svedkov, ktorým neboli k veci položené žiadne otázky na objasnenie právne relevantných skutočností majúcich rozhodujúci vplyv na právnu kvalifikáciu spáchaného trestného činu. Tak napr. z výpovede svedka J. vyplýva, že si od neho kupoval drogy rok, resp. rok a pol, no skutková veta obsahuje údaj, že to bolo rok a pol, bez ďalšieho výsluchu sa ale nedá zistiť, či to bolo len rok alebo viac, ako je to uvedené v skutkovej vete. Je otázne, aké skutočnosti by vyšli najavo, pri jeho dôkladnejšom výsluchu, ako napr. pri M.. Okrem toho svedok J. vypovedal len niekoľko hodín pred vznesením obvinenia voči nemu, dňa 23.06.2023 v čase o 0:10 hod, čo znamená, že bol zrejme zaistený, zadržaný, možno aj s drogami, a preto mu mohlo byť sľúbené, že ak ho usvedčí, nebude stíhaný. Preto bolo nevyhnutné tohto svedka podrobiť ďalšiemu výsluchu, o čo vyšetrovateľ žiadal no aj jeho výsluch v podstate ako každého ďalšieho, OČTK odopreli vykonať. Z výpovede svedka J., napr. vyplýva jedna veľmi dôležitá skutočnosť a to je to, že od neho brával najskôr marihuanu a to preto, lebo pervitín (A.) zo začiatku nepredával, začal ho predávať tak cca 5 mesiacov dozadu (od jeho výpovede). Aj preto bolo potrebné tohto svedka vypočuť, čo navrhoval, no aj v tomto prípade to OČTK odmietli. Z výpovede svedka J. vyplynulo, že pervitín nemal dobrej kvality, čo dokázal rozoznať, keďže drogy - pervitín užíval už od 13 rokov. Ani pri ňom OČTK nesúhlasili s ďalším výsluchom. Rovnako ako pri ostatných svedkoch, ani G. H. neboli kladené žiadne na vec sa vzťahujúce otázky zo strany obhajoby, no OČTK jeho ďalší výsluch, ktorý navrhoval, tiež odmietli. Pri bližšom preštudovaní si ich výsluchov možno zistiť, že nemali požadovanú kvalitu a mali formálny charakter.

Poukázal na to, že odôvodnenie rozsudku sa obmedzuje len na konštatovanie skutočností vyplývajúcich z jednotlivých znaleckých posudkov a ktorý znalec kým bol na ich vypracovanie pribatý, na výpis z registra trestov, opis údajov z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, na prebratie údajov z jeho hodnotenia z Ústavu na výkon väzby v Leopoldove, prevzatie vyjadrenia Okresného úradu v Šali, vyjadrení obce k jeho povesti, na prevzatie pomerne širokých až nadbytočných, až viac ako 25 ročných údajov z úradu práce a potvrdenie zamestnávateľa o tom, že ho stále zamestnáva. Súd neuznal okrem jednej poľahčujúcej okolnosti žiadnu inú ako tú, že sa k spáchaniu zločinu priznal, čo aj úprimne oľutoval, takže bezúhonný život, ktorý do spáchania skutku viedol, súd ako poľahčujúcu okolnosť neprijal preto, lebo u neho zistil až 7 priestupkov, ale ani to, že napomáhal pri odhalení spáchania obdobného trestného činu aký sa aj jemu kladie za vinu, a to G. B., skutočného dílera drog a pestovateľa marihuany vo veľkom rozsahu. Súd správne poukázal na to, že pri určovaní výšky trestu a jeho mimoriadneho

zniženia mohol postupovať podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona odvolávajúc sa na stanovisko NS SR R 44/2017, akoby pristúpil k uzatvoreniu dohody o vine a treste, hoci mal za to, že súd nesprávne vyhodnotil osobitné okolnosti nie len v osobe páchatela, ale aj z celkového jeho správania sa a konania, keď také u neho súd nevzhladol, čo bol dôvod prečo súd pri ukladaní trestu nepoužil ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, hoci podľa jeho názoru, tak urobiť mohol. Znalecký posudok 13/2023 vypracovaný pre zistenie stopy elektronickej komunikácie, vypracovaný Ing. Petrom Pulcom z 10.08.2023 obsahuje prepis záznamov z komunikácie aj v maďarskom jazyku a to v nie malom rozsahu. Podľa zákona, nie je možné pre účely trestného konania použiť dôkazy, ktoré nie sú v štátnom jazyku, teda v jazyku slovenskom, alebo doň preložené. Na uvedené poukazoval aj pred súdom, no napriek tomu nedošlo k zjednaniu nápravy. Aj keby záznamy v maďarskom jazyku či už ústne alebo v SMS správach neboli pre konanie rozhodujúce, bez toho aby bol ich prepis preložený z maďarského jazyka do slovenského, nie je možné ich v trestnom konaní použiť. Len ich preložením do slovenského jazyka tak aby sa s nimi mohol oboznámiť aj jeho obhajca a vyhodnotiť ich význam pre trestné konanie, bude možné posúdiť ich význam. Mal za to, že nie len odmietnutím preloženia niektorých záznamov do slovenského jazyka, ale už len samotné predloženie prepisu záznamov telefónu v jazyku maďarskom, má za následok odopretie zákonnej možnosti konať pred OČTK tak, aby mal možnosť sa riadne obhajovať, čím mu bolo toto právo odňaté a tak porušené jeho základné práva a preto aj právo na riadnu súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces. Rovnako mal preto za to, že vec je nutné vrátiť do prípravného konania, odstrániť vytknutý nedostatok vyhotoveného znaleckého posudku a prepustiť ho z väzby na slobodu. Tak by sa zároveň vytvoril priestor aj na to, aby v súlade so zákonom a z toho vyplývajúcich výhod spolupracujúceho obžalovaného/obvineného, mohol poskytnutím potrebných informácií pre OČTK pomôcť odhaliť aj ďalšieho, minimálne jedného veľkého dílera drog, čo mu v prípravnom konaní nebolo umožnené, resp. len pri odhalení G. B., no bez akýchkoľvek výhod alebo aspoň výhody spočívajúcej v uznaní mu ďalšej poľahčujúcej okolnosti.

Odvolaciemu súdu dal do pozornosti aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o prijatí návrhu Okresného sudu Bratislava IV (v súčasnosti Mestský súd Bratislava I) na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade ustanovenia § 172 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 v časti ...na desať až pätnásť rokov... s Ústavou Slovenskej republiky, Dohovorom o ochrane ľudských práva základných slobôd a Chartou základných práv Európskej únie, Ústavným súdom Slovenskej republiky na ďalšie konania pre posúdenie nesúladu uvedeného zákonného ustanovenia v jeho príslušnej časti. Prijatím tohto návrhu Ústavným súdom SR sa dá predpokladať, že napádaná časť zákonnej úpravy § 172 ods. 2 Trestného zákona účinného do 30.04.2022 môže byť ústavným súdom vyhlásená za nezlučiteľnú s Ústavou SR, prípadne s v tam uvádzaných jednotlivých článkoch medzinárodných zmlúv, garantovaných základné práva a slobody. Z ustanovenia § 172 ods. 1 a 3 Trestného zákona vyplýva, že ten, kto neoprávnene prechováva po akúkoľvek dobu omamnú alebo psychotropnú látku z rastliny rodu konopa, či inú omamnú látku alebo psychotropnú látku ako je uvedená v odseku 1, jed alebo prekurzor, spácha trestný čin za čo sa potrestá trestom v tomto ustanovení uvedenom. Z teoretického hľadiska, práve slovné spojenie...prechováva po akúkoľvek dobu... obsahuje už okolnosť, ktorá je ekvivalentom slov „po dlhší čas“, ktoré sú obsiahnuté v § 138 písm. b), teda páchatel spácha trestný čin po dlhší čas. Ak podľa § 38 ods. 1 Trestného zákona nemožno prihliadať na okolnosť ako na poľahčujúcu alebo priťažujúcu, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno brať do úvahy osobitné kvalifikačné pojmy obsiahnuté v § 138 Trestného zákona, keďže obsahujú také okolnosti, aké sú už obsiahnuté v skutkovej podstate zákonom ustanoveného trestného činu, sú zákonným znakom trestného činu, ktorý sa páchatelovi kladie za vinu, v posudzovanom prípade jemu, ktorý je stíhaný za obzvlášť závažný zločin podľa ods. 6 písm. c) § 172 Trestného zákona, teda že sa dopustil spáchania zločinu obzvlášť závažným spôsobom podľa § 138 písm. b) Trestného zákona po dlhší čas. Niet žiadnych pochybností o tom, že slová po akúkoľvek dobu.. sú ekvivalentom slov...po dlhší čas.., resp. bez akýchkoľvek pochybností možno tvrdiť, že slovné spojenie po akúkoľvek dobu.. je dokonca širším pojmom slovného spojenia...po dlhší čas.. a teda slovné spojenie...po akúkoľvek dobu slovné spojenie –„po dlhší čas“ svojim obsahom subsumuje. Ak by ale zákonodarca namiesto slovného spojenia „...prechováva po akúkoľvek dobu.“ do skutkovej vety uvedeného trestného činu výslovne vložil len slovné spojenie „...prechováva po dlhší čas“, nedosiahol by sledovaný zámer, chrániť spoločnosť pred uchovávaním drog po akúkoľvek dlhú dobu, takže jej prechovávanie po dlhší čas by neznamenal nezákonnosť jej držania, prechovávanie istý, no nie dlhší čas. Žiaľ na ním uvedenú námietku súd vôbec neprihliadol a nevysporiadal sa s ňou vo svojom rozsudku, hoci to sľúbil ešte pri rozhodovaní o jeho prepustení z väzby, keď k tejto námietke súd uviedol,

že sa s ňou vysporiada neskôr. Mal za to, že sa jedná o normu označovanú ako tzv. „self exekuting“- okamžite použiteľnú, pretože sa jedná o tak jednoznačnú a zrozumiteľnú, že je okamžite použiteľná pre všetky tie subjekty, pre ktoré je určená a ktoré sa ňou majú riadiť, t. j. tak pre vyšetrovateľov, prokuratúru ako aj súdy. Jednotlivé zákonné ustanovenia je nutné vykladať podľa ich obsahového vyjadrenia, podľa ich významu, čo znamenajú. Ak skutková podstata trestným zákonom definovaného trestného činu obsahuje klauzulu, z ktorej vyplýva trvanie určitého protizákonného konania či správania sa tak, že nie je možné také konanie či správanie hodnotiť inak ako to vyplýva z významu použitých slov, potom nie je možné na rovnaký význam slov neprihliadať, ak sú obsiahnuté aj v inom zákonom ustanovení, najmä ak postavenie páchatel'a trestného činu zhoršujú a na ich podklade zákon páchatel'ovi trestného činu ukladá oveľa tvrdší až drakonický trest. Vzhľadom k tomu, že zákon zakazuje prihliadať na identickú okolnosť obsiahnutú v skutkovej podstate konkrétneho trestného činu a zároveň aj v inom zákonom ustanovení, ktoré pripúšťa či už zvýšenie alebo zníženie trestnej sadzby, na takú zákonnú úpravu nie je možné prihliadať. Je preto vylúčené, aby jeho trestné stíhanie bolo subsumované aj pod ods. 6 písm. c) § 172 Trestného zákona bez toho, aby nebol porušený zákon a základné práva a slobody, garantované mu ústavou SR a medzinárodnými dohovormi, ktorými je SR viazaná.

Podľa § 172 ods. 4 písm. c) Trestného zákona, kto neoprávnene kúpi, predá, vymení, zadováži, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri až desať rokov a podľa ods. 6 písm. c) toho istého § 172 Trestného zákona sa páchatel' takého trestného činu, vrátane konania predpokladaného v ods. 1 a 3 potrestá odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov, ak spácha čin uvedený v odseku 1, 3 alebo 4 závažnejším spôsobom konania, t. j. spôsobom predpokladaným v § 138 písm. j), t. j. na viacerých osobách, čo znamená na minimálne troch a viac osobách. Mal za to, že slová „kúpi, predá, vymení a zadováži“ predstavujú odplatný právny úkon vedúci k bližšie nešpecifikovanému počtu osôb a už z týchto slov vyplýva, že skutková podstata trestného činu definovaná v § 172 ods. 4 písm. c) ako neoprávnená kúpa, predaj, výmena či zadováženie si v zákone zakázaných látok, je ekvivalentom slovného spojenia „...na viacerých osobách..“ tak ako to predpokladá ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona. Bol toho názoru, že nie je možné ho bez porušenia zákona a jeho základných ľudských práv a slobôd garantovaných mu ústavou SR a medzinárodnými dohovormi ktorými je SR viazaná, stíhať aj podľa ods. 6 písm. c) § 172 Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona.

Osobitne dal súdu do pozornosti aj obrovský rozdiel a skok vo výške trestu, ktorý páchatel' môže dostať, ak je stíhaný len podľa ods. 1, 3 a 4 § 172 Trestného zákona a ak je stíhaný aj podľa ods. 6, najmä písm. b) § 172 Trestného zákona. Tak sa z páchatel'a zločinu stáva automaticky páchatel' obzvlášť závažného zločinu, bez ohľadu na jeho minulosť a bezúhonnosť. Zdôraznil, že pred jeho zadržaním riadne pracoval a to od roku 2016, zadržaný bol 22.06.2023. Aj napriek tomu je stále vedený ako pracovník svojho zamestnávateľa, s neplateným voľnom. Nemožno opomíňať, že predal len to, čo si kúpil pre seba, a za cenu, za akú si ich zadovážil. V jeho prípade sa preto nejedná o typického dílera drog, čo vyplýva aj zo záverov domovej prehliadky, ktorá nič nepreukázala okrem toho, čo OČTK o ňom vedeli z jeho výpovede, že všetky tie ostatky drog, nájdených na jednotlivých veciach pochádzajúcich z jeho domu a príľahlých pozemkov, sa tam nachádzali preto, lebo ako konzument drog ich požíval pre osobnú potrebu. Aj výpovede svedkov uvádzajú, že sa neraz stalo, že drogy nemal, čo by sa pri typickom dílerovi drog zrejme nemohlo stať.

Navrhol, aby odvolací súd prihliadol na osobitosti posudzovaného prípadu, opätovne prehodnotil jeho doterajší život ako pracovitého človeka, ktorý sa žiaľ svojou nerozvážnosťou dostal do problémov len preto, lebo nevedomujúc si následky svojho konania, to čo si kupoval pre seba, posúval ďalej za tú istú cenu za akú si ich zadovážil, a preto predajom drog nemal v úmysle sa obohacovať, neživil sa tým. Preto by nemal byť súdený ako skutočný díler, ale zohľadnením vyššie uvádzaných skutočností, vzhľadom na okolnosti prípadu ako aj na jeho pomery, spravodlivé a správne by bolo, ak súdom uložený, aj keď znížený trest podľa § 39 ods. 2 a 4 Trestného zákona odvolací súd zmení a uloží mu trest podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona na najnižšiu možnú hranicu prípustnej trestnej sadzby, pretože mal za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti bude postačovať aj trest kratšieho trvania a to len za predpokladu ak odvolací súd v odvolaní uvedené skutočnosti nebude pokladať za dostatočné na vrátenie vecí do prípravného konania vzhľadom k porušeniu základných práv a slobôd na riadnu obhajobu z dôvodov vyššie uvádzaných.

Konanie na odvolacom súde

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktorým predchádzalo.

Krajský súd ako odvolací súd skôr než začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku bol povinný skúmať, či odvolanie okresného prokurátora alebo obžalované bolo podané včas (§ 309 Trestného poriadku), či ho podala oprávnená osoba (§ 307, § 308 Trestného poriadku) a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312 a § 313 Trestného poriadku), alebo či neboli podané proti výroku proti ktorým nie sú prípustné (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku.

Krajský súd podané odvolania preskúmal a dospel k záveru, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote a proti výroku o treste proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, avšak z iných dôvodov ako uvádzali v odôvodnení.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa zistil, že :

- prokurátor Okresnej prokuratúry v Galante podal dňa 20.10.2023 pod č. 2 Pv 174/23/2202-54 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na A. B. pre obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. b), ods. 6 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe ako i v skutkovej vete napadnutého rozsudku,

- okresný súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie na 01.12.2023 na ktorom obžalovaný po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. e), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal áno, pričom prokurátor nemal výhrady k vyhláseniu obžalovaného a navrhol toto vyhlásenie prijať, následne súd I. stupňa prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Galanta sp. zn. 2 Pv 174/23/2202 zo dňa 19.10.2023 s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody alebo ochrannom opatrení.

Vzhľadom na vyššie uvedené vyhlásenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následnom splnení všetkých zákonom stanovených podmienok na jeho prijatie sa krajský súd zaoberal len meritórnym preskúmaním napadnutého výroku o treste.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie prostredníctvom videokonferenčného zariadenia podľa § 61b ods. 1 Trestného poriadku a to za prítomnosti prokurátorky krajskej prokuratúry, obžalovaného, jeho obhajcu, ako aj náhradného obhajcu. Obžalovaný bol na termín verejného zasadnutia riadne predvolaný, predvolanie prevzal dňa 14.03.2024, obhajca dňa 26.03.2024. Krajský súd doplnil dokazovanie a to oboznámením spisového materiálu Okresného súdu Galanta sp. zn. 5T/32/2023, z neho oboznámil rozsudok okresného súdu zo dňa 22.09.2023 a uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.02.2024 sp.zn.5To/162/2023.

Prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí navrhla podané odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť, prípadne žiadal, aby krajský súd zväzil prerušenie trestného stíhania podľa §283 ods.1 Tr. zák. v kontexte s § 228 ods.2 písm. e) Trestného poriadku a to s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorý pozastavil účinnosť novely Trestného zákona, kde tresty súvisiace s drogovou trestnou činnosťou sú menej tvrdé.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa to stalo tak, ako je mu to kladené za vinu. Kupoval drogy a to 5-6 dávok pre svoju potrebu. Bol by za to, aby sa pojednávanie prerušilo . Chcel by robiť doma a byť so svojou rodinou, aby mohol finančne pomáhať svojej rodine, preto navrhuje uloženie trestu domáceho väzenia a dodrží všetky obmedzenia uložené súdom. Úprimne ľutuje čo spravil, viac by to už nespravil. Trest zničil život nielen jemu ale aj jeho rodine.

K výroku o treste

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obligatórne skúmal pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a jeho spáchanie

úprimne oľutoval. Napriek tomu, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, nebolo mu možné priznať poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, a to s poukazom na to, že v minulosti spáchal priestupky, najmä priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. U obžalovaného nevzhliadol žiadnu priťažujúcu okolnosť. Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností upravil základnú trestnú sadzbu (10 až 15 rokov) tak, že znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a trest ukladal v takto modifikovanej trestnej sadzbe 10 až 13 rokov a 4 mesiace. Nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, okresný súd opierajúc sa o stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 44/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 („ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu od menšieho k väčšiemu a minori ad maior použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku, keďže páchatel neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“) preto pristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby a uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samotnej spodnej hranici vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, pričom takýto trest považoval z hľadiska generálnej ako i osobitnej prevencie za primeraný a spravodlivý. Súd pri určovaní výmery trestu zohľadnil najmä postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa od začiatku priznával a oľutoval ju, jeho vyhlásenie o vine učené na hlavnom pojednávaní ako aj skutočnosť, že doposiaľ nebol súdne trestaný a tiež že bol od roku 2016 riadne zamestnaný. Okresný súd nezistil podmienky pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona. Okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, napriek tomu, že spáchal obzvlášť závažný zločin, pretože mal za to, že vzhľadom na mieru narušenia obžalovaného bude v ústave na výkon trestu s nižším stupňom stráženia jeho náprava lepšie zaručená. Zaradenia do ústavu na výkon trestu s vyšším stupňom stráženia by podľa názoru súdu, s poukazom aj na závery znaleckého posudku MUDr. Uhrina, nijakým spôsobom neprispelo k lepšej resocializácii a usporiadaniu si morálnych hodnôt obžalovaného. S poukazom na vykonané dokazovanie rozhodol okresný súd vo vzťahu k obžalovanému aj o uložení trestu prepadnutia veci zaistenej v rámci trestného stíhania špecifikovanej vo výroku rozsudku. Obžalovaný potvrdil vlastníctvo predmetného mobilného telefónu ako aj skutočnosť, že tento používal na páchanie jeho trestnej činnosti. S poukazom na závery znaleckého posudku č. 77/2023 ako aj skutočnosť, že obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s užívaním návykovej látky, uložil mu súd aj ochranné protitoxikomanické a protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré môže obžalovanému pomôcť eliminovať jeho závislosť od návykových látok a tak mu pomôcť k tomu, aby sa kvôli svojej závislosti v budúcnosti do rozporu so zákonom viac nedostal. Nakoľko sa obžalovaný odcudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody, obligatórne mu bol uložený aj ochranný dohľad a to jeden rok. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd pochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukládanie sankcií. Na hlavnom pojednávaní síce vykonal rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, motív jeho konania, jeho povest', ale uniklo pozornosti okresného súdu, že na obžalovaného A. B. bola podaná ďalšia obžaloba a to pre prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o ktorej rozhodol Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 22.09.2023 sp.zn.5T/32/2023.

Podľa § 41 ods. 1) Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbierajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2) Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. *) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods.1) Trestného zákona. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods.2) Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 321 ods.1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

Podľa § 322 ods.3) Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Na verejnom zasadnutí krajský súd doplnil dokazovanie a to oboznámením spisového materiálu Okresného súdu Galanta sp. zn. 5T/32/2023, z neho najmä oboznámil rozsudok okresného súdu zo dňa 22.09.2023, ktorým bol A. B. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona za čo mu bol uložený podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu bola určená skúšobná doba v trvaní 1 roka a 6 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke v trvaní 2 rokov. Následne bolo oboznámené i uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.02.2024 sp. zn. 5To/163/2023, ktorým bolo odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta zamietnuté.

Na základe doplneného dokazovania vznikla potreba ukladania súhrnného trestu, nakoľko v predmetnej veci krajský súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin (skutok spáchaný v období od nezisteného roku 2022 do 22.06.2023), ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený rozsudok (rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 5T/32/2023, zo dňa 22.09.2023) za iný jeho trestný čin.

V zásade platí, že v prípade viacčinného súbehu trestných činov je pre páchatel'a vždy výhodnejšie uloženie úhrnného trestu, alebo v prípade postihu v oddelene vedených konaniach, ako je to v predmetnej veci, uloženie súhrnného trestu, teda nie uloženie dvoch (alebo viacerých) trestov.

Keďže odvolanie proti rozsudku podal len obžalovaný, krajský súd bol pri rozhodovaní viazaný zákazom zmeny k horšiemu (reformatio in peius) v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 322 ods.3 veta druhá Trestného poriadku, pričom k predmetnej situácii (potrebe uloženia súhrnného trestu) mal prihliadnuť už súd I. stupňa. Krajský súd na uvedené pochybenie prihliadol bez ohľadu na odvolacie námietky (ex off) v zmysle § 317 ods.1 Trestného poriadku, keďže podmieňuje podanie dovolania z dôvodov uvedených v § 371 ods.1 písm.i) Trestného poriadku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval krajský súd v zmysle zásad a kritérií uvedených pri ukladaní trestu ustanovení § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorých treba zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatel'a spoločnosťou, trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo i len najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatel'a hodnotiť vo všetkých súvislostiach pričom v rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k správaniu k spáchanému trestnému činu, pričom úmernosť okrem iného určuje aj pohnútky páchatel'a

a možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z vlastnej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu a pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a.

K osobe obžalovaného zo spisu okresného súdu vyplýva

- v registri trestov má obžalovaný jeden záznam : rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 22.09.2023 sp.zn.5T/32/2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.02.2024 sp.zn.5To/162/2023

- z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný má 7 záznamov a to jeden priestupok proti občianskemu spolunažívaniu (zo dňa 13.08.2022-dopustil sa hrubého správania) a šiestich priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky

- zo správy o povesti z obce D. vyplynulo, že obžalovaný nebol prerokovaný komisiou verejného poriadku a neboli na neho podané sťažnosti

- od 01.12.2016 bol obžalovaný zamestnaný v spoločnosti RENAD-STAV s.r.o., Horné Saliby 604

V predmetnej veci krajský súd vyhodnotil rodinné dôvody, ktoré priviedli obžalovaného k drogám, na jeho postoj k trestnej činnosti, ktorú úprimne oľutoval, jeho doterajší spôsob života, kedy bol riadne zamestnaný, ale dostal sa aj do rozporu so zákonom v podobe porušovania pravidiel v cestnej premávky a porušenia pravidiel občianskeho spolunažívania, záujem spoločnosti na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov a záujem spoločnosti na ochrane života, zdravia a majetku pred osobami, ktoré pod vplyvom návykovej látky pri vedení motorového vozidla ohrozujú tieto chránené záujmy a na závažnosť spáchaného trestného činu (obzvlášť závažný zločin a prečin) a dospel k záveru, že u obžalovaného nie sú splnené zákonné podmienky (vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného) na mimoriadne zníženie trestu v zmysle ustanovenia § 39 ods.1 Trestného zákona.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálne a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok NS SR z 13. mája 2014 sp. zn. 4To/7/2013).

Krajský súd na základe vykonaného dokazovania zistil podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm.l) Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm.h) Trestného zákona nepriznal vzhľadom na Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k rozdielnemu výkladu § 37 písm. h/ Tr. zák. v otázke pojmu „viac“ trestných činov sp. zn. Tpj 104/2009, prijaté 14. júna 2010 (zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011).

Priťažujúcu okolnosť Pojmy "viac" v slovnom spojení "viac trestných činov" v § 37 písm. h/ Tr. zák. a "dva a viac" v slovnom spojení "dva a viac trestných činov" v § 41 ods. 1 Tr. zák. sú synonymom a ustanovenie § 37 písm. h/ Tr. zák. je v tomto rozsahu potrebné vykladať tak, že Trestný zákon považuje za priťažujúcu okolnosť spáchanie viac ako jedného trestného činu.

Spáchanie zbíhajúceho sa trestného činu sa však v súlade so zásadou "ne bis in idem", vyjadrenou v § 38 ods. 1 Tr. zák. nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 os. 2 Tr. zák.)."

Krajský súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods.2, § 42 ods.1 Trestného zákona a per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona súhrnný trest vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov a podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil právoplatný rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 22.09.2023 sp. zn. 5T/32/2023 spojený s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.02.2024 sp. zn. 5To/162/2023 vo výroku o treste ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce vzhľadom na zmenu ku ktorej zrušením stratili podklad. Vo zvyšnej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Pri rozhodovaní o výške trestu s použitím ustanovenia § 172 ods.6 Trestného zákona, § 38 ods.3, § 41 ods.2 a § 42 ods.1, pre analógia § 39 ods.2 písm.d), ods.4 Trestného zákona bol krajský súd obmedzený jeho výmerou na 6 rokov a 8 mesiacov. Rozhodnutie okresného súdu nebolo možné zmeniť k horšiemu (reformatio in peius), nakoľko rozsudok bol napadnutý len opravným prostriedkom podaným v prospech obžalovaného, a to bezvýnimočne a bez ohľadu na právne chyby, ktoré z uplatnenia dotknutých ustanovení vyplývajú.

K odvolacím námietkam obžalovaného:

V súvislosti s odvolacím námietkami obžalovaného týkajúcimi sa právnej kvalifikácie stíhaného skutku, procesných postupov OČTK, dôkaznej situácie, vrátenia vecí do prípravného konania a podobne sa krajský súd nezaoberal vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa v konaní pred súdom jednoznačne a priamo za prítomnosti svojho obhajcu priznal ku skutku opísanému v skutkovej vete obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta sp. zn. 2 Pv 174/23/2202 zo dňa 19.10.2023 a v konaní nenamietal žiadne skutkové okolnosti prípadu, a teda sa nevykonávalo dokazovanie v otázke viny, preto okresný súd vo vzťahu k obžalovanému vykonal dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste a o ochrannom opatrení. Krajský súd pripomína, že takéto vyhlásenie obžalovaného je neodvolateľné a v rozsahu vyhlásenia nie je obžalovaný oprávnený napádať výrok o vine urobený na podklade takého vyhlásenia, ani odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolacieho dôvodu, ak by závažným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Vyhlásenie o vine obžalovaného je jeho výlučným právom, ktorého nemožno k takémuto vyhláseniu nijakým spôsobom nútiť, pričom obžalovaný k takému rozhodnutiu pristupuje až po riadnom poučení o jeho následkoch, z vlastnej vôle a dobrovoľne.

Na margo odvolacej námietky obžalovaného, ktorá sa týka prijatia návrhu Okresného súdu Bratislava IV (v súčasnosti Mestského súdu Bratislava I) Ústavným súdom SR podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR o súlade zákonného ustanovenia, odvolací súd uvádza, že samotné prijatie takéhoto návrhu ešte automaticky neznamená, že časť uvádzaného zákonného ustanovenia bude vyhlásená za nezlučiteľnú s právnymi predpismi vyššej právnej sily. Takýto postup je stále v rovine hypotetickej, navyše z neho nevyplýva záväznosť postupovať rovnako v prejednávanej trestnej veci ako to má na mysli obžalovaný. Je potrebné, aby sa aj konajúci súd domnieval, že všeobecne záväzný právny predpis nižšej právnej sily, ktorého použitie je v danej trestnej veci rozhodujúce pre rozhodovanie o vine a treste, je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom vyššej právnej sily alebo medzinárodnou zmluvou a podal návrh na začatie konania pred Ústavným súdom SR. Je zjavné, že nepostačuje, aby vyššie uvedený „rozpor“ medzi právnymi predpismi bol namietaný stranami v konaní (v tomto prípade, aby obžalovaný poukazoval na postup iného súdu), ale k takejto domnienke o možnom rozpore musí dospieť aj konajúci súd v prejednávanej trestnej veci. Teda vyplýva, že súd nie je viazaný návrhom strany v konaní, resp. poukazom obžalovaného na podanie takéhoto návrhu iným súdom v inej veci. Krajský súd sa v tejto veci nedomnieva, že by existoval rozpor medzi všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktoré orgány činné v trestnom konaní a konajúci súd v tejto trestnej veci pri svojom postupe a rozhodovaní používajú. Uvedené zákonné ustanovenie je pritom nepochybne základným, platným a účinným prameňom trestného práva.

K prerušeniu trestného stíhania krajský súd uvádza, že novela Trestného zákona doposiaľ nenadobudla účinnosť, nakoľko jej účinnosť bola pozastavená uznesením ústavného súdu (PL ÚS3/2024 zo dňa 28.2.2024) a preto nie je aplikovateľná na predmetnú trestnú vec. Ustanovenia novely Trestného zákona nie sú nateraz podľa názoru krajského súdu rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej a preto nie je ani možné aplikovať ustanovenie o prerušení trestného stíhania podľa § 228 ods.2 písm. e) Tr. por.

K odvolacej námietke obhajoby, že ako poľahčujúca okolnosť mala byť pri ukladaní trestu braná do úvahy okrem okolnosti podľa ust. § 36 písm. l) aj poľahčujúca okolnosť podľa písm. n) Trestného zákona, a teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, krajský súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 27.06.2017, sp. zn. Tpj 55/2016 uvádza, že aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatel'a (procesne ako obvineného, resp. obžalovaného) aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, musí k samotnému priznaniu sa pristúpiť uvedenie takých údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obžalovaného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, previerka výpovede na mieste činu). Taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania, nakoľko už tie musia objasniť čin (a to aj procesným dokazovaním, vedeným v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku, nie len „operatívne“) do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste (samozrejme, obžaloba ani za týchto okolností nemusí v súdnom konaní uspieť, čo nie je na účel stanoviska potrebné bližšie rozoberať). V danom prípade krajský súd nevzhliadol žiadne ďalšie aktivity

obžalovaného, resp. obžalovaný neposkytol žiadnu ďalšiu súčinnosť OČTK, ktorú by bolo potrebné povyšovať na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. V prejednanom prípade preto žiadne napomáhanie, ktoré musí zahŕňať aktívnu spoluprácu pri objasňovaní vlastnej trestnej činnosti pri vyšetrovaní, sa zo strany obžalovaného nekonalo. Zároveň ani vyhlásenie obžalovaného o vine a priznanie sa ku skutku nemožno stotožňovať s poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, nakoľko medzi nimi navyše neexistuje objektívny súvis (obdobne pozri stanovisko Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017 pod sp. zn. R 44/2017). A pokiaľ ide objasňovanie inej (ako vlastnej) trestnej činnosti, tak zo zabezpečeného spisového materiálu nevyplývalo, že by jeho spolupráca s políciou dosiahla úroveň predpokladanú ust. § 36 písm. o) Trestného zákona, lebo neprispel k odhaleniu alebo usvedčeniu organizovanej skupiny, zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny. Vyplývalo len toľko, že obžalovaný bol operatívne vyťažovaný, pričom označil inú osobu z drogového prostredia, ktorá by sa mala venovať dilerstvu drog a voči ktorej je momentálne vedené väzobné trestné stíhanie.

Pokiaľ obžalovaný vo svojom odvolaní namietal nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život v dôsledku zohľadnenia jeho priestupkov, k tomu odvolací súd uvádza, že sa opätovne jedná o nedôvodnú námietku. Odvolací súd pripomína, že požiadavku v zmysle ust. § 36 písm. j) Trestného zákona, nemožno vnímať len v kontexte prípadného porušovania právnych predpisov v podobe spáchania trestných činov, teda zohľadňovať predovšetkým trestnú minulosť. Riadnym životom je potrebné rozumieť rešpektovanie všeobecne akceptovaných spoločenských pravidiel, ktoré za určitých okolností dokonca môžu mať väčší význam z hľadiska celkového hodnotenia života páchatel'a práve iné skutočnosti než právoplatné odsúdenie. V prejednanom prípade bolo preukázané, že obžalovaný sa doposiaľ dopustil 7 priestupkov, pričom priestupok je síce menej závažným protiprávnym konaním v porovnaní so spáchaním trestného činu, avšak doterajšie správanie obžalovaného nemožno považovať len za ojedinelé prekročenie zákonných limitov, obžalovaný sa opakovane dopúšťal konania, ktoré právny poriadok považuje za nedovolené, a ktoré bolo súčasne prejavom jeho záporného postoja k rešpektovaniu a k akceptovaniu spoločenských a zákonných noriem, čo nemožno stotožniť s vedením riadneho života. K správnosti tohto záveru prispieva nielen skutočnosť uvádzaná samotným obžalovaným, že sa v súčasnosti vedie proti nemu trestné stíhanie pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky aj s ohľadom na to, že krajský súd rešpektuje prezumpciu neviny, ale aj skutočnosť, že obžalovaný často a nadmerne konzumuje alkohol a omamné a psychotropné látky. Hoci teda obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, nemožno konštatovať vedenia jeho riadneho života a priznať mu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, pre priznanie ktorej preto nestačí len zistenie, že páchatel' doposiaľ nebol súdne trestaný.

K odvolacej námietke obžalovaného prostredníctvom ktorej sa dožadoval aplikácie mimoriadne zmierňujúceho ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, krajský súd uvádza, že túto rovnako vyhodnotil ako nedôvodnú. Je potrebné pripomenúť, že na takýto postup neexistuje zákonný nárok, a teda sa jedná o fakultatívny inštitút, to znamená, že obžalovaný v rámci trestného konania nedisponuje právnym nárokom na mimoriadne zníženie trestu. Aplikácia mimoriadneho zníženia trestu je totiž prejavom diskrečného oprávnenia konajúceho súdu a je prípustná výlučne za splnenia zákonom stanovených podmienok, konkrétne sa vyžaduje existencia mimoriadnych skutkových okolností alebo ak to odôvodňujú pomery páchatel'a a zároveň je potrebné aby použitie ustanovenej trestnej sadzby bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania, pričom krajský súd v súlade s názorom okresného súdu dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na toto mimoriadne zníženie trestu.

Za daného stavu veci považuje aj krajský súd za aplikačne nesprávne, aby bol obžalovanému ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody s použitím vyššie uvedeného mimoriadneho zmierňujúceho ustanovenia. Taký trest by ani podľa názoru krajského súdu nenaplnil zákonom predpokladaný účel vymedzený v ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona, ktorým je nielen zabrániť páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky preto, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti v neposlednom rade chrániť spoločnosť pred páchatel'mi drogovkej trestnej činnosti. Krajský súd konštatuje, že okolnosti uvádzané obžalovaným (jeho postoj k spáchaniu trestnej činnosti – priznanie sa a oľutovanie, jeho osobné pomery s ohľadom na trestnú minulosť a zamestnanie, učené vyhlásenie o vine, možnosti jeho nápravy, okolnosti páchania stíhanej trestnej činnosti) zohľadnil už pri aplikácii mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona. Tu je potrebné zobrať do úvahy aj bagatelizujúci postoj

obžalovaného k predaju drog prezentovaný v odvolacej argumentácii (ktorý opakovane prizvukoval, že predal len to, čo si kúpil pre seba a za cenu, za akú si ich zadovážil, teda sa v jeho osobe nejedná o typického dílera), ktorý taktiež zamedzuje takémuto postupu súdu.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudkom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.